

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare

în fiecare

Duminică.

Comitetul de Redacție:

- Ion Kalinderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adameșcu
- I. Ōteșcu
- P. Dulfu
- V. S. Moșă
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No 145 (lângă Gara de Nord). București

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajin, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină iefină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sărmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce indeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetrice și Chirurgiei, Optice și Dentistice, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, ploști și ligheane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare thermometre maximele cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porcelan, ochelari, loarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

P. S. Episcop Pluen, Misiunea preoților. — N. Niculescu și G. Stoinescu, Albinele (clădirea fagurilor). — I. Kalinderu, Măsuri în vederea secetei. — G. Coșbuc, Simbolica medicinei populare. — Colind. — D. Teleor, Montaigne. — V. S. Moșu, Brânza de Brie. — Un țaran, Vizita d-lui Sp. Haret în com. Parachioi. — Al. A. Naum, Din literatura poporană. — Apel. — Informațiuni. — Dela sate. — Bibliografi. — Poșta administrației.

Sfaturi: Turte de Crăciun. — Contra mătreței.

Ilustrațiuni: Biserica Krețulescu din București. — Lăptăria de pe Domeniul Coroanei Cocioi.

Misiunea preoților

Dăm cu deosebită plăcere loc circulării Prea Sfințitului Episcop al Dunării de jos, adresată protoiereilor din Eparhia Prea Sfinției Sale, cu privire la misiunea preotului în general și amestecul lui în luptele politice în particular. Sfaturile ce Prea Sfinția Sa dă preoților, ne umple inima de bucurie, și am fi fericiți să vedem ca ele să fie urmate spre binele Sfinței noastre Biserici și a Țării. Rodnica lucrare pe care o întreprind Înălții prelați, va schimba ca prin farmec, multe neajunsuri pe cari le simțim cu toții cu profundă durere. Vom lua act cu drag, în coloanele revistei, de toată îndrumarea bună a Înălților noștri prelați, nu pentru lauda Sfinților Lor, ci pentru binele Țării:

Prea cucernice părinte,

Una din cestiunile, cari pentru preotul Eparhiei noastre, ar trebui cât mai mult lămurită, este și aceea de a se ști, până unde poate să-și întindă el exercitarea drepturilor politice, ca astfel pozițiunea lui duhovnicească în popor și activitatea lui pastorală, să nu sufere nici o scădere.

În această privință părerile poate că sunt diferite; după Noi însă, nici într'un caz nu este bine ca preotul să facă politică sau să se amestece în luptele politice.

A uni misiunea preoțească cu lupta politică, este cea mai mare greșală.

Preotul ca cetățean, dacă face parte dintr'un partid politic, nu trebuie să aștepte nimic de câștigat pentru sine; de oarece misiunea preoțească, nu justifică amestecul preotului în politică și intrarea lui în rândurile acelor cetățeni cari iau parte în luptele politice.

Din contră, prin aceasta preotul pierde.—Va pierde demnitatea și autoritatea sa pastorală chiar și înaintea oamenilor politici cari privesc în preot pe omul pacinic.—Va pierde încrederea păstoritorilor lui și prin aceasta va încetă de a fi păstorul cel bun, care are în societate o misiune mare de îndeplinit — aceea de a învăța pe popor preceptele sfinte ale evangheliei care regulează nevoile vieții omenești, adesea turburate de diferite împrejurări. Căci: cum va putea el îndeplini această misiune, dacă mintea ca și timpul sunt întrebuițate de el numai în discuțiuni și frământări politice? Cum va putea el propăvădui oamenilor pacea pe care singur o turbură, împărțind pe enoriași, cari sunt fiii lui sufletuști, în tabere vrăjmașe între ele și față de el? Cum va putea el îndemna pe oameni la unire și dragoste frățescă între ei, când singur, prin lupte politice, rupe legătura de dragoste duhovnicească, care trebuie să-l unească pe el de toți enoriașii lui?— Și câte alte multe neajunsuri pastorale, ba poate și nenorociri pentru preot și ai lui enoriași, izvoresc din amestecul preotului în luptele politice.

Acestea sunt adevăruri reale, cunoscute și de acei oameni cari cred, că preotul se cuvine să ia parte în afacerile politice, întru cât și Constituția țării îi garantează acest drept, ca oricărui cetățean. Preotul, zic ei, afară de biserica și afară de serviciile bisericesti, poate și este bine să se amestece în afacerile politice; el este cetățean și nimeni nu-l poate împiedeca dela exercitarea drepturilor politice cetățenești.

În adevăr, preotul român din fericire este și cetățean al Statului. El este os din oasele poporului român și sânge din sângele lui. Această calitate a preotului este un bine pentru popor, fiindcă preotul are aceleași gândiri și aceleași aspirațiuni naționale ca și poporul; ba, lui i se impune datoria de a lucra cât mai mult pentru dezvoltarea în popor a acestor frumoase simțiminte. Mai departe, această calitate a preotului, este o bună garanție și pentru Stat, de oarece preotul este obligat de biserica, de a lucra neîncetat pentru binele și fericirea Statului, căci dela binele și fericirea Statului depinde binele și fericirea bisericii; știut fiind, că cetățenii Statului, sunt și fiii bisericii. Aceasta este adevărata învățătură dată de Domnul nostru Iisus Christos în privința raportului ce există între Biserică și Stat.

Din aceasta reese că altul este câmpul de muncă al preotului nostru decât acela al luptelor politice. El trebuie să lupte neîncetat în contra tuturor patimilor care, din nenorocire și mai ales în timpul de față, slăbesc neamul nostru românesc, atât din punctul de vedere moral, cât și din punctul de vedere fizic. El trebuie să lupte în cursul întregii lui vieți, împins de dorința unui adevărat părinte, de a lumina poporul încredințat conducerii lui, formând din el adevărați creștini, care să-și iubească religiunea și biserica noastră strămoșească, ca și cum se iubesc pe ei însuși; tot așa, să facă din ei adevărați cetățeni, fii iubitori de țară și de neam, buni gospodari, gata de a face toate sacrificiile pentru înflorirea și siguranța Statului nostru românesc.

Numai la o astfel de muncă, așteaptă și doresc să vadă pe preotul nostru luptând, toți oamenii de orice partid ar fi ei, căci aceasta e adevărata chemare a preotului și în această direcțiune îl și pregătește Statul în școalele noastre teologice, pentru care face însemnate sacrificii, ca la timp, să fie un bun și înțelept lup-

tător în mijlocul poporului, pentru o viață trainică, creștinească, socială, economică și națională.

Pătruns de aceste considerațiuni și încălzit de aceste idei, fiind preotul nostru, prin munca sa preoțească pastorală, în mijlocul poporului, cu siguranță, el va fi bine apreciat și respectat după vrednicie, de adevărații oameni politici, bărbații de Stat și bunii patrioți, cari prin a lor pregătire și deplină competență în afacerile politice ale Statului, își iau sarcina și munces pentru binele țării, sacrificându-și liniștea și interesele lor. Pentru un așa bărbat politic, nu poate fi o altă satisfacere și răsplată a muncii lor decât desvoltarea, propășirea și înflorirea Statului și a cetățenilor lui, cum și a sfinței noastre Biserici naționale, care a adus mari servicii țării și neamului nostru românesc.

Preotul este cetățean și drepturile lui trebuie să fie considerate ca drepturi sfinte cetățenești, pentru că ele sunt niște podoabe scumpe, ca pentru orice cetățean, dator fiind a le păstra cu cea mai mare sfințenie.

Să nu se uite însă, că după o logică sănătoasă și după o minte limpede care trebuie să prezideze când este vorba de rostul Bisericii și al preotului ei în Stat; că drepturile politice ale preotului și exercitarea lor, deși garantate prin Constituția țării, totuși *din cauza misiunii celei sfinte, pe care în numele Bisericii, preotul este chemat a o îndeplini în lume, aceste drepturi sunt în câțva limitate.*

Dreptul politic constituțional al preotului, trebuie să se mărginească, pur și simplu, numai la dreptul de *vot*, dat în deplină conștiință și cu toată demnitatea cerută dela un preot-păstor, părinte sufletesc al tuturor cetățenilor, sau al tuturor enoriașilor lui, cari toți îl privesc și-l numesc „părinte“, „tată“.

Să se știe dar, că preotul deși este cetățean al statului, dar el se deosebește de ceilalți cetățeni, prin aumita sa misiune preoțească ce o are dela Dumnezeu, care deosebire a fost recunoscută de societatea omenească din timpurile cele mai vechi, acordându-i unele privilegii sau scutiri legale, cari nu le au ceilalți cetățeni.

De acest fapt, ținându-se socoteală, urmează că preotul nostru trebuie să fie pe deplin convins că: sfânta lui misiune preoțească este una și aceeași, fie în biserică, fie afară din biserică; cu alte cuvinte: preotul este și trebuie să fie pretutindenea și totdeauna, «numai preot». În fine, ca să fie și mai înțeles: *preotul, vrând, nevrând, trebuie să fie pătruns până în adâncul sufletului său, că caracterul lui preoțesc, domină peste personalitatea lui de cetățean și acesta tocmai în interesul și buna orânduială cetățenească care trebuie să fie în statul și țara noastră.*

Altfel, exercitarea fără rezerve a drepturilor politice și amestecul preotului în luptele electorale, va atrage după sine rezultatele cele mai dezastroase pentru îndeplinirea cu sfințenie a misiunii lui pastorale, din care biserică și religiunea vor suferi iar preotul va deveni obiectul de dispreț al tuturor oamenilor.

Este o datorie pornită din misiunea pastorală pe care trebuie să o aibă în vedere preotul, de a nu compromite cauza sfântă a Bisericii. El trebuie să se ferească, nu numai de orice amestec al politicei în exercițiul serviciilor bisericesti, dar și în relațiile lui pastorale.

În vorbirea din biserică, ea și aceea afară din biserică, se cu

vine ca preotul să fie totdeauna cuviincios și respectuos către autoritățile Statului căci, după cum învață sfântul apostol Pavel «toată stăpânirea dela Dumnezeu este orânduită, etc.»; iar pe cetățeni sau enoriași, să-i stimeze și să-i respecte în aceeași măsură, pentru că toți sunt Români și ai lui fii sufletești.

Ar fi un mare merit pentru un preot, care prin prudența sa pastorală și prin tactul său social ar câștigă, față de enoriașii lui, acea încredere, demnitate și autoritate morală, încât atunci când aceștia, împinși de patimele politice, luptând cu înverșunare, unii în contra altora, el să-i sfătuiască a avea o atitudine frățească între ei, deoarece toți sunt Români, fii și cetățeni ai Statului nostru românesc; că, prin prea multă îndeletnicire în luptele politice, mai ales a acelor cari n'au o anumită pregătire pentru afacerile politice, să părăsesc alte afaceri comerciale-economice, lăsându-le în mâinile străinilor, cari se îmbogățesc din produsele țării și din nevoile poporului nostru românesc.

Frea cucernice părinte,

Am nădejdea că sfaturile Mele vor fi primite cu toată luarea aminte din partea preoților noștri și povețele ce le împărtășesc, vor găsi un răsunset puternic în sufletele lor. Prin aceasta, cu siguranță ei vor câștigă stima și respectul din partea oamenilor de bine, pentru îndeplinirea cu demnitate a misiunii lor pacifice și a bunei pilduirii în popor; iară Eu ca Episcop al acestei de Dumnezeu binecuvântate Eparhii, a Dunării de jos, mă voi bucura de modul priceput și înțelept cu care preoții noștri știu a-și îndeplini datoria, când este vorba de Biserică, Țară și Poporul ei.

Data în reședința Noastră episcopală din Galați.

PIMEN, al Dunării de Jos.

Turte de crăciun.—Se face aluatul de făină bună, cu apă caldă și cu sare potrivită, să frământă până ce se poate întinde ca toile de plăcintă, se lasă să stea 15 minute, apoi iar să întinde, ca să se facă foi cât se poate de subțiri. După ce întindem foile se lasă să mai stea până se vor sbici, apoi se taie rotunde cu ajutorul unei farfurii; se face un sirop dintr'un chilo de zahăr cu puțină apă de flori și cu vanilie, sau numai cu una din aceste două, și după ce se așează siropul, se ung turtele cu el, se pun două câte două și se presară peste ele ca o 1/2 kilo zahăr cernut și migdale.

Se poate pune și miere în loc de sirop iar în loc de migdale, nuci pisate.

Locul unde se gătesc turtele, să fie bine încălzit.

A L B I N E L E

Clădirea fagurilor.

acă ne uităm în năuntru un stup, vedem mai multe rânduri de faguri, cari atârnă în jos, unul lângă altul. Intre dânșii e lăsată o depărtare mai mică decât ar putea intra un deget, ca să umble albinele și aerul. Pe amândouă părțile fagurilor se vede o mulțime nenumărată de găurele, cu gura în 6 muchi. Acestea sunt căsuțele sau *celulele* albinelor. Albinele clădesc trei feluri de căsuțe: unele mai mărișoare, altele mai mici și mai multe la număr. De obicei, celulele mai mari se găesc mai ales pe fagurii mărginași, ori prin părțile din lături sau de jos ale fagurilor din mijloc. Pe vremea roitului, se mai văd în unii faguri câteva celule, cari au asemănarea cu o ghindă sau cu un degetar. Acestea sunt botcele sau *celulele de matcă*. In ele cresc puii de matcă și nu se găesc în stup, decât numai atunci, când albinele au nevoie de a crește o matcă tânără, cu care să înlocuească matca lor, dacă a îmbătrânit sau a murit; ori să roiască, adică să prăsească roiu din ele. Botcele au fundul rotund și de obicei se găesc pe marginile din lături sau de jos ale fagurilor. Când moartea sau pierderea mătci s'a ivit pe neașteptate și a prins pe albine nepregătite cu botcă, albinele prefac în repezeală o căsuță de lucrătoare în botcă și-și cresc în ea matca nouă. Atunci vedem chiar în mijlocul fagurului, printre celulele cele mici, una prelungă ca un degetar, făcută în locul unei celule mici, în care se află un ou, sau un pui de lucrătoare. Albinele strică celulele dimprejur, ca să facă loc celulei de matcă. O astfel de botcă se numește *celulă de scăpare*.

După ce matca cea nouă a eșit din botcă, albinele rod gura celulei, până ce o aduc numai până la jumătate din adâncimea ei. Botcele au o adâncime de aproape 25 de milimetri și o lărgime de 8—8,5 milimetri.

O parte din celulele mari și mici slujesc de magazii în cari albinele își păstrează hrana, adică mierea și polenul; iar în altă parte de celule își cresc puetul de lucrătoare și de trântori, adică le servește de *cuib*. Celulele mici sunt cuibul albinelor lucrătoare; iar cele mari, cuibul trântorilor.

Celulele de lucrătoare și de trântori au șase păreți. Fundul lor nu e drept, ci alcătuit din trei păreți cari se împreună într'un colț ascuțit, în locul unde se îmbină trei celule din cealaltă față a fagurului. Toate celulele de pe o față se împreună cu celulele din cealaltă față, așa că 3 păreți ai celulelor din dos servesc de fundul celulelor din față. In chipul acesta, între fun

dul celulelor de pe o parte și de pe cealaltă parte, nu rămâne nici cel mai mic loc gol.

Prin forma și așezarea celulelor, albinele isbutesc să dea fagurilor tărie; să clădească într'un loc anumit cel mai mare număr de încăperi, ce se pot face și cu cea mai mică cheltueală de material și de muncă. Toate celulele sunt la fel și ca adâncime și ca încăpere. Ele sunt clădite totdeauna cu o muche în jos, cu altă muche în sus, ca un înveliș de casă, și cu 2 pereți în lături.

La clădirea fagurilor, celulele capătă dela sine 6 pereți, fără ca albinele să facă vre-o socoteală. Ele vor să facă celulele rotunde ca un butoiu și cu fundul găvânat. Despre aceasta ne putem încredința dacă ne uităm la celulele de pe marginea fagurilor, cari nu sunt încă sfârșiți. Pereții acelor celule sunt rotunzi, iar nu în muchii.

Fiecare celulă fiind lipită de vecinii ei, perețele cel rotund se turtește în locul unde se leagă cu vecinii, și astfel fața rotundă se preface în șese pereți drepti. Tot în acest chip se petrece lucrul și cu cei trei pereți din fundul celulelor. Albina ar vrea ca fundul celulei să fie scobit rotund; acest fund însă trebuind să tormeze și câte o parte din fundul altor trei celule de pe fața cealaltă a fagurului, se preface în trei fețe drepte. Celulele fagurilor stau înclinate, adică gura e puțin mai sus decât fundul, pentru ca mierea să nu poată să se scurgă în jos. Grosimea unui fagur care are numai celule de lucrătoare adică numai celule mici, este de cel mult 25 milimetri și de cel puțin 22 milimetri. Grosimea fagurului ajunge la 25 milimetri numai atunci când se întrebuintează faguri făcuți cu tiparul. Adâncimea unei celule mici este de 11—12 milimetri, iar latura dela gură este cam de 3,002 milimetri. Zicem cam 3,002 milimetri, pentru că nu toate celulele mici au laturile tocmai atât de mari. Pe o bucată de fagure de un decimetru pătrat, adică ceva mai puțin decât o palmă întinsă, se găsesc câte 425 celule pe fiecare față, sau 850 celule mici, pe amândouă fețele.—Adâncimea unei celule mari, adică a unei celule de trântor, este la început tot de 11—12 milimetri, dar după ce aceasta a fost acoperită la gură cu un căpăcel subțire de ceară, adâncimea ei se face de 15—17 milimetri, de oarece căpăcelul este făcut mult umflat în afară. Grosimea fagurului, cu celule mari are 30—34 milimetri. Când acest soi de celule au să servească numai pentru păstratul mierei, albinele nu mai țin nici o socoteală de adâncime. Le lungesc cât pot mai mult, nelăsând între faguri decât doar numai atât loc cât le trebuie pentru umblat. Latura dela gură a celulelor de trântori este cam de 3.811 milimetri.

Pe o bucată de fagure numai cât un decimetru pătrat, se găsesc câte 265 celule pe fiecare față, sau în total 530 pe amândouă fețele. De obicei depărtarea între un fagure și altul este cam de 11 milimetri; ea nu poate fi mai mică de 8 milimetri. fiindcă atunci albinele nu ar mai putea umbla printre dânșii,

Pe fagurii, pe cari se găsesc și celule de lucrătoare și celule de trântori, vedem, dacă ne uităm cu băgare de seamă, niște celule cari n'au 6 muchii, ci numai 5 muchii și nu sunt tot una de mari. Astfel de celule se observă de obicei, numai în partea de sus a fagurului, și anume acolo unde el se lipește de fundul stupului, sau de rama mobilă, și acolo unde, după celulele mici, încep celule mari. Celulele acestea se numesc celule de trecere. Fagurii clădiți de curând au o culoare albă ca zăpada; mai târziu prind o față gălbuie; cu cât se învechesc se închid mereu, până ce se fac negricioși. Aceasta se întâmplă din pricina pielitelor cari rămân dela pui, înăuntrul celulelor. Albinele curăță acele pieliți, îndată ce a ieșit puilul de albină, dar oricum tot mai rămân resturi, cari cu timpul schimbă fața fagurului. Pelițele care rămân una într'alta, îngroașă perețele celulei, îl întăresc și-l înegresc. Fagurii noi se strică lesne; cu cât sunt mai vechi sunt mai tari și mai grei.

Albinele încep clăditul din partea de sus a stupului, mergând cu lucrarea în jos. Incep dintr'un loc și întind clădirea la dreapta și la stânga, și în jos, așa că fagurul capătă forma ca o jumătate de cerc. Când căsuțele din mijloc sunt sfârșite, la cele de pe margini abia s'asează temelia. Clădirea se face drept în jos, așa cum ar cădea un fir de ață tras dela capătul de jos, de o greutate. Dacă am înclină într'o parte stupul cu fagurii din el, albinele n'ar mai clădi fagurii cei noi în linia celor vechi, ci i-ar îndreptă în jos, așa cum cade firul de ață. O albină nu stă să lucreze la o căsuță anumită; ci fiecare se duce și pune ceara care a pregătit-o, unde găsește loc.

Fagurii sunt clădiți din ceară. Albinele o fac în patru perechi de ghinduri, așezate în pânțele. Ele o scot ca niște solzi în 5 colțuri și foarte subțiri, printre încheeturile de sub pânțele.

Ceara e la albine ceea ce este grăsimea la animale. Ele o desprind de sub pânțele cu picioarele din napoi și o duc cu cele din nainte în fălcile gurii; aci o mestecă, o albesc, o moaie și o fac lipicioasă; apoi clădesc fagurii. Ceara se face din mierea și polenul care îl mănâncă cu 24 de ceasuri înainte. Facerea cerei cere căldură mare în stup. Albinele își măresc căldura grămădindu-se multe la un loc. Se atârnă una de alta ținându-se una de picioarele celorlalte, și stau ca o ciorchine, cât clădesc fagurii.

Stuparii și-au bătut capul mult și tot n'au ajuns să știe bine câtă miere trebuie să mănânce albinele ca să facă un kilogram de ceară. Unii au găsit că au trebuință de 20—25 kilograme, alții de 10—12; iar alții chiar de 3—5 kilograme. Ceea ce au dovedit însă toți, a fost că dacă albinele au polen din destul, cheltuesc mai puțină miere pentru un kilogram de ceară. Știința aceasta nu e zadarnică pentru stupar, căci dacă albinele ar fi scutite de a-și clădi fagurii, am avea două foloase: cele ce se în-deletnicesc cu facerea cerei, ar merge pe câmp după miere, și apoi mierea cheltuită de ele pentru ceară ar rămâne și ar spori

recolta noastră. Un stupar însă a dovedit că dacă știm cum să rânduim fagurii în stup și cât să le dăm de lucrat, tot atâta miere recoltăm, ori că au de clădit faguri, ori că n'au de loc.

Numai albinele tinere pot face ceară din belșug. Cu cât însă înaintează în vârstă, puterea ghindurilor de ceară se slăbește.

N. Nicolaescu și Gh. Stoinescu.

Măsuri în vederea secetei

Dăm loc circulării d-lui Administrator al Domeniului Coroanei, adresată agenților săi, în vederea măsurilor luate și ce vor mai trebui luate spre a apăra pe țărani de pe domeniile sale, de urmările lipsei ce și anul acesta a bântuit țara.

Domnule agent,

Urmările secetei care ne-a bântuit anul acesta, se resimt tot mai mult, mai cu seamă la populațiunea rurală.

În unele părți ale țării, locuitorii au ajuns chiar la ultimele mijloace de cari mai puteau dispune, astfel că situațiunea a devenit îngrijitoare.

Datoria noastră e de a le veni în ajutor. Trebuie să facem aceasta, cu atât mai mult, cu cât avem bănci populare pe fiecare domeniu și am mai luat și altă dată măsuri pentru întâmpinarea lipsei. Astfel a fost în anul 1899, când am izbutit, prin dispozițiunile noastre, să înlăturăm în mare parte urmările unei recolte aproape nulă.

În anul acesta, prevăzând criza, m'am grăbit de asemenea a vă atrage atențiunea și a vă invita prin circulările dela 24 Mai, 5 August și 20 August, să îngrijiți și să stăruiti din toate puterile ca țărani să se asigure pe cât se va putea cu cele trebuincioase pentru traiul lor și al vitelor lor.

Silințele ce ați pus în această direcțiune, n'au fost fără rezultat, mai cu seamă în ce privește nutrețul, care pot zice că e asigurat pe toate domeniile; dar lipsa de porumb, a fost atât de mare, încât urmările s'au ivit prea de timpuriu.

Statul încă s'a gândit la înlesnirea celor lipsiți, cărora a dispus să se împartă porumb pentru hrană. În legea ce s'a creat, în acest scop, nu se face nici o deosebire între locuitorii de pe Domeniile Coroanei și cei din alte părți ale țării. Cu toate acestea noi, nu numai că am cumpărat porumb și l-am împărțit, dar am dat locuitorilor și toată cantitatea de care am dispus, transportând-o chiar, dela distanțe destul de mari, cantitate care n'a fost, ce e drept, îndestulătoare, dar n'am avut mai mult.

Pentru a vedea acum ce mai e de făcut și a lua măsuri în cunoștință de cauză, trebuie să știm exact situațiunea locuitorilor de pe Domeniile Coroanei. Spre acest sfârșit ne veți raporta de urgență: starea locuitorilor în privința porumbului, cum și

în ce privește nutrețul, dacă în urma rapoartelor asigurătoare ce ne-ați trimis, s'a mai ivit cumvâ vre-o piedică; numărul familiilor lipsite și cam, decât ar fi nevoie, până la recolta nouă.

Împreună cu acestea, ne veți da toate amănuntele cerute prin uota dela 27 curent, și ne veți comunica și măsurile ce veți crede d-voastră, mai practice, pentru ajutarea celor lipsiți.

Vă mai recomand acum, mai mult decât oricând, de a fi în contact neîntrerupt cu țărani, de a-i povățui cu stăruință și de a-i convinge prin vorbiri călduroase, despre înlesnirile ce le pot aduce o cultură mai îngrijită a pământului. În ce privește nutrețul, veți insista în special, asupra fânețelor artificiale și creșterii plantelor furajere, cum e lucerna, cari pot scuti vitele lor de efectele anilor de secetă, cum a fost cel curent; iar în curând vă voi da instrucțiuni pentru întrebuințarea foilor de sfeclă, ca nutreț, și în deosebi despre modul lor de conservare, de oarece am făcut mai multe încercări, cu rezultate multumitoare.

Asemenea mă voi întreține cu d-voastră, despre introducerea unei noi plante furajere, care a dobândit în străinătate un loc de frunte, în hrana vitelor.

Administrator, Ion Kalinderu.

SIMBOLICA MEDICINEI POPORULUI

LEACURI SIMPATICE

2. Diferitele părți ale corpului (ZOOTERAPIE)

Ăpățâna de cal alb se pune prin parii gardului, ca să apere satul de holeră, zic unii, de ciură, zic alții, iar o seamă, spune că ea alungă omizile. Adevărul ar fi, că alungă Duhurile rele, mai ales puterile vătămătoare ale văzduhului, cum sunt lelele, Sân-Toader și Joimărițele. Dar despre acestea am vorbit aiurea, și am arătat și de ce calul trebuie să fie numai alb. Căpățâna de cal, arsă pe cărbuni, se afumă țărani pe vreme de boale molipsitoare, mai ales la holeră. Căpățâna de câine, arsă și pisată, o pun în rachiu și o beau de vătămătură, iar dintr'un fel de leșie în care au fiert cap de câine să scaldă bolnavii de brânca. Asta e nebunie goală, că brânca n'o vindeci cu cap de câine nici odată. Altă nebunie e afumarea femeilor cari lapadă mereu, cu cap de vulpe, ca să-și vindece «stricătura» ce-o fi având-o. Pentru surzenie se picură în urechi oțet în care ai fiert un cap de găină neagră.

Ochii de rac au putere asupra bășicii, de aceea țărani îi pi-sează și-i beau cu rachiu când au piatră în bășică, ori când li-se încuie udul. Mai înainte credeă și altă lume, mai luminată de cât țărani, că ochii de rac ajută la ieșirea pietrelor din bășică,

numai fiindcă aceste pietre seamănă cu ochii racului și că numele lor latinesc e la fel. Ochii de vultur îi poartă țaranul ca baer, după cum vom vedea când voi scrie despre baere.

Dinții de lup nehiduit de câni sunt buni să-i arzi și să-i pisezi și—asta drept să îți spun, n'o știu— ori să-i presărezi pe rana numită colți de lup, ori să-i bei în rachiul. Atâta rău, cât poți vindeca o umflătură așa de rea cu praf de dinți, fie ei și de lup care a învățat să cânte în strană. Cu dinții de om mort și desgropat într'al șaptelea an, arși și pisați, se descântă de Ducă-se pe pustii, la boala cea rea. Vezi, câte nebunii mai crede omul!

Inimă de barză, fiartă în rachiul, beu cei ce au șarpele în burtă. Poznaș a mai fost cine a născocit asta, că trimete barza să prindă șarpele. Numai cât e de geaba, căci șarpele ori câtă frică are de barză, când o vede moartă nu-i mai pasă. Inimă vie de turturică spintecată înghit cei ce au bătae rea de inimă, numai așa, fiindcă cuiu cu cuiu scoate.

Mațele de ariciu sunt mare lucru. Arse și pisate și fierte în rachiul—vezi că rachiul s'amestecă în toate, parcă mai mult de dragul lui se face doftoria—sunt bune pentru boșorogea. De ce? Iac' așa, pentru că Românul la boșorogea zice că «i-s'au lăsat mațele», de aceea tot mațele au să-i ajute. Să te miri numai de ce tocmai ale ariciului, și nu ale altui dobitoc.

Pipota de barză, fiartă, se mănâncă tot pentru șarpele din burtă, când nu ajută inima berzei. Așa mai înțelegi, pipota e mai de spaimă pentru șarpe decât inima. Și împelițatul tot nu moare.

Untura de cal, amestecată cu fel de fel de comedii băbești, o dau babele ca leac pentru reumatisme. Nostim e că măduva din oasele picioarelor calului scot orice răceală din om, zic babele, dar numai așa dacă pe mâni te ungi cu măduva din picioarele de dinainte, iar pe picioare cu măduva din picioarele de dindărăt. Nu știu de ce, că așa-i place calului, ori babei. Și dacă e de geaba leacul, e c'a greșit bolnavul unsoarele, ori poate calul a fost un șiret și cât a trăit și-a purtat schimbate picioarele, cele de dinapoi trebuiau să-i fie dinainte. Tot așa e și cu untura de broască, tot pentru reumatisme.

Ouă de broască țestoasă cu rachiul beu femeile sterpe, ca să facă copii. Tot pentru asta, beu cu rachiul ouă de conopistăriță, fiindcă se crede că acest animal scoate tocmai o sută de pui, deci poate da cu împrumut și altora. Ouă de barză mănâncă cei ce au șarpe în burtă. E de neisprăvit cu șarpele ăsta! Dacă n'ajută nici pipota nici inima berzei, poate vor eși pui din ouă și se vor lupta cu șarpele.

Ficat de cal, plămădit în rachiul, e bun pentru ameteți și nebunie. Asta e lată rău, dar mai lată e credința că ficatul de corb te vindică de epilepsie, și ficatul de lup te scapă de oftică!

Boașele de cal, de curând tăiete, le pun țaranii pe buba cea rea, pe dalac.

Pentru oftică și lipitură țărani plămădesc în rachiul boașele unui cal negru și beau cu lunile dintr'această doftorie. Tocmai fiindcă e nevoie să fie calul negru, doftoria e dintre cele cu descântece și cu tipicuri. Când ar avea oftica leac așa ușor, ferice de lume. Boașele cocoșului le mănâncă bărbații cari n'au copii tot așa de bine ar putea mânca piatră acră și să bea păcură ca tot atâta le-ar folosi.

Sânge de coțofană beau cei ce au nădușeală, boală numită astmă, tot așa, sânge de iepure. De! Ce poate să le ajute asta! Dar omul crede că poate dobândi ceea ce n'are dela cel ce are, căci coțofana ca și iepurile are sprintenie multă. Sânge de rățoiu negru se bea pentru gălbenare, iar cu sânge de șoarece se face cruce pe spinarea celui bolnav de spaima mare. Ce are rățoiul—ba numai cel negru—cu gălbenarea? Iar bietul șoar fiindcă e fricos, cum poate să-ți lecuească frica?

Am ajuns cu înșirarea la lura cel mai nebușeală al doftoriilor băbești, la scârnișurile animalelor. Intr'alt loc am vorbit despre credința în spurcarea boalelor, adică alungarea lor prin lucruri spurcate. Acolo numai în treacăt am scris despre acest lucru, aici scriu mai multe, ca să ai de ce să te crucești.

Scârna de câne, proaspătă și amestecată cu albuș de ou, se pune la junghiu; uscată și pisată mărunt se suflă în ochi pentru albeață. Doftoria din urmă este întemeiată numai pe asemănarea între lucruri, căci albeața se vindecă tot cu lucruri albe, iar scârna cânelui trebuie să fie albă, și odată se vindecă și prin spițerii, cu numele *album grecum*. Tot pisată mărunt, scârna de câne se suflă cu o țevă în gâtul copiilor cari au gălci.

Baliga proaspătă de cal se pune pe junghiu, și muiată puțin, se stoarce în gura celor amețiți și ai celor în care s'au aprins rachiul. Tot așa li-se scurge în gură must de balegă și celor otrăviți, ca să verse. Baliga de vacă coaptă în vatra focului, se face oblojeală, pentru cei ce au dureri de urechi. Fiindcă bubele dulci și pecingenea se vindecă cu baligă proaspătă de vițel, prin sate vezi dese ori copii plini de baligă pe obraji. O oblojeală fără de nici un folos este aceea a brânzei cu balegă de vacă, adunată de pe câmp. Scârna de lup și de vulpe să întrebuițează pentru năjit. Iar cea de urs se plămădește în rachiul și se bea pentru tuse. Nu știu culoarea a făcut, ori altceva, să se numească scârna de urs un fel de zahăr ce se vinde prin băcării tocmai pentru tuse.

Găinașul de găină, amestecat cu seu de lumânare și pelin, se pune pe burta copiilor cari au socote. Se pune și în rachiul și se bea pentru încuieră. Tot așa se face și cu găinașul de vrabie. O scârboasă doftorie este amestecul de găinaș de găină și de găscă cu scârna albă de câne, care se pune pe uime, ca să dea îndă-ăt.

Udul de ariciu se pune în rachiul și se dă celor bețiivi ca să se lase de băutură. Cu udul de câne să spală buboaiile.

Și scârna omului se întrebuințează des, dar numai pentru spurcarea bubelor și a buboaielor. Proaspătă se pune pe orice buboaie, iar veche și pisată, cu mujdeiu, pe huba cea rea a dalacului.

Încălzită la foc și amestecată cu peatră vântată se face oblojeală pentru dureri de gât. Udul omului ajută, după credința țaranului, la dureri de ochi, mai ales cu udul copiilor de țâță să splă la ochi cei cu boala. Dar în loc să le ajute, bine înțeles, mai rău le face, căci murdăria n'o scoți printr'altă murdărie. Copiii mici, când n'au somn, li-se dă să bea ud de-al mamei lor.

Din câte am spus, se vede că scârna animalelor se întrebuințează mai mult ca oblojeli. N'ar fi de zis nimic pentru asta, cu toate că țaranii știu să-și facă atâtea oblojeli din lucruri curate, mai ales din burueni uscate și pisate. Dar e rău, că cred în puterea peste fire ale spurcăciunilor, că anume acestea spurcă boala și duhurile rele cari aduc boalele, și nu văd că se spurcă tot numai pe ei. Să te gândești de-o parte la putori'e ce se fac într'un bordeiu din soiul acesta de oblojeli, mai ales iarna, și de alta la murdăriile ce le lasă pe piele, căci după ce le întrebuințează țaranii nu se spală. Apoi murdăriile mai ajuag în ochi, în tăieturi și rane. Când are rane, țaranii pune pământ pe ele și câte alte toate, dar numai la spălături nu se gândește, de aceea ele sunt veșnic aprinse și cu puroaie. Asta să-l înveți pe țaran, cât poți mai bine, să-și spele ranele, decât să le spurce.

Pe jos lipite cu balebă de vacă, pereții lipiți tot cu balebă de vacă, cuptorul lipit cu balebă de cal, prin casă balebă și ud de vițel, pe care-l țin în casă până e mic, băiatul cel mai mic uns cu balebă pe obraz pentru deochi, altul mai mărișor legat la gât pentru gâlci cu scârne de câne, celalat cu uimă oblojit cu scârna de găscă amestecată cu de câne, pe fereastră un șip de rachiu cu găinaț de găină pentru încuieră, toți ai casei cu picioarele pline de balebă de prin curte, bărbatul plin de balega din coșar și pe haine, în tindă găinațul îngrămădit al găinilor ce dorm pe poliță, pe coșul vetrei se svântă hainele pline de murdărie ale copiului din leagăn, iar împrejurul casei putoare grozavă și de balega vitelor și de a oamenilor cari își fac nevoia pe unde pot în dosul casei. Ferească Dumnezeu să fie pretutindeni așa, dar tot măcar la a treizecea casă din țară, așa e. Dar să fie tot numai la a suta casă, și tot e de spaimă. Apoi mai pune celelalte murdării din casă, ales iarna, zvântarea albiturilor pe cuptor, nemăturarea casei, pentru pricinile superstițioase, mai cât ține postul mare, îngrămădirea într'o singură odaie a câte 8 și 10 suflete și a tuturor catrafuselor câte le au și ale donițelor și vaselor cu ce biata au, ba legume, ba brânză, apoi fumul ce iese prin odaie — de aceea sârmanul Român, mai sărac, miroasă a fum și a pârleală primăvara.

G. Coșbuc

C O L I N D

La grădina raiului
 La pomul iudemului,
 Ce veste s'a întâmplat:
 Cruciță nouă de brad,

Lui Christos să-l restignească
 Pe noi să ne mântuiască.
 Și Pilat s'a mâniat
 La mâni el s'a suflecat,
 Pălmi preste obraz i-a dat,
 Cu sulița l'au străpuns
 Sânge și apă au curs.
 De milă și de bănat
 Soarele s'a întunecat.
 Luna s'a îmbrăcat în sânge
 Stelele începură a plânge.
 Grăiă Jidovii cu toții:
 Restigniți-l pe Christos!
 Că de nu li-i restignî
 Nouă împărat nu ne-i fi!

Trecem la Palestina
 Unde a strălucit lumina,
 Cel ce da lumii vieață
 Îl purtă fecioara 'n brațe.
 Fecior și cu maică
 Plecând fără taică.

CUGETĂRI

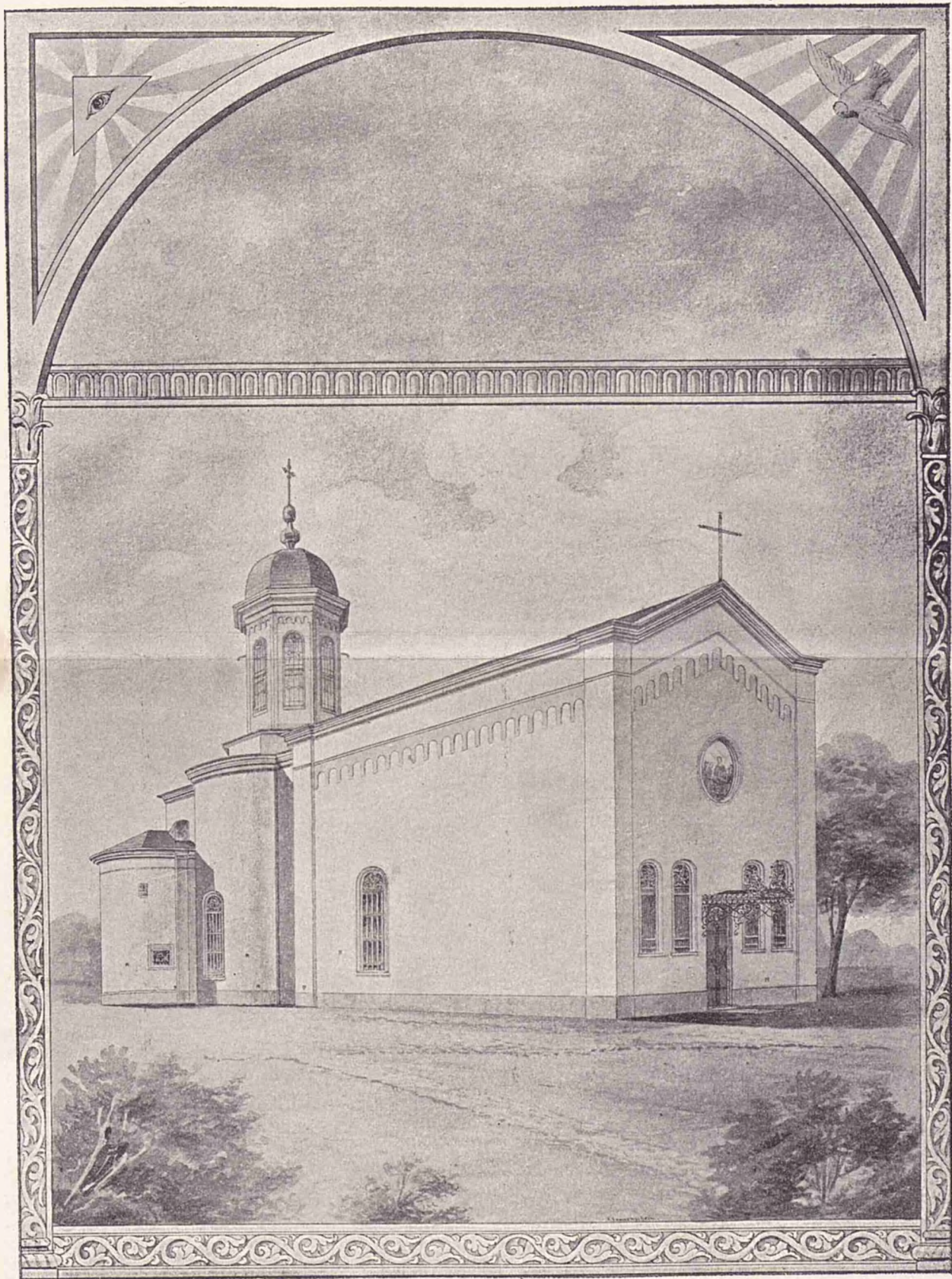
DE

CARMEN SYLVA

— Dacă morții ar putea vorbi, apoi nici de ei nu se va spune mult bine.

— Noaptea sunt toate de foc: și stelele, și gândurile și lacrămile.

— Părul cărunt e ca spuma pe care o aruncă marea după furtună.

Biserica Krețulescu din București.
(Vedere din lucrarea Adm. Casei Bisericii «Șapte Biserici»).

MONTAIGNE

Michel Eyquem de Montaigne, vestit moralist și scriitor francez, s'a născut în castelul de Saint-Michel de Montaigne la 1533 și a murit la anul 1592. Părintele său îi dete o educație foarte îngrijită și foarte ciudată: Nu i se vorbea copilului în casă decât latinește, lucru care l'a făcut pe Montaigne să cunoască limba latină la vârsta de șase ani, fără a ști însă o boabă franțuzește. Afară de aceasta, el eră sculat dimineața din somn în sunetele muzicii — pentru a începe ziua cu bune dispoziții și pentru a rămâne toată ziua bine dispus. Tatăl său, deși aristocrat, l-a silit de mitel să trăiască la țară și să fie mereu în atingere cu țărani. Montaigne fie din cauza educații primite, fie din cauza norocului, a fost un om cu desăvârșire fericit, și a putut zice la bătrânețe: «Tot ce am făcut eu în viață am făcut cu voioșie (joy). Băgat în colegiul dela Guyenne ca să învețe franțuzește, eră cât pe aci să uite limba latină din cauza regulilor pedante după care eră obligat să o învețe.

La 1569 traduse după rugăciunea părintelui său: *Teologia Naturală* a lui Raymond de Sébonde, traducere, care-i deschise pofta de-ă scri și el ceva.

Minunata sa operă *Essais* văzû lumina în anul 1580 la Bordeaux; până la 1588 mai tipări el însuși încă patru ediții mult adăugate și mărite. Despre autorul lor a zis Montesquieu: «In cei mai mulți din autori văd pe omul care scrie; în Montaigne văd pe omul care cugetă».

Pentru ce-a scris el cartea *Essais*? O spune singur: n'a avut alt scop decât de-a se zugrăvi pe el însuși, fără a se linguși nici a se face mai mare, ci pentru mulțumirea sa particulară și pentru comoditatea deosebită a familiei sale, fără a se gândi să aducă vr'un serviciu cititorului, nici pentru glorie.

«Voiesc, zice el, în franțuzeasca de pe atunci, să fiu văzut în felul meu simplu, natural și obișnuit, fără studiu și înfrumusețări; căci mă zugrăvesc pe mine».

În fața lui *pentru* și *contra*, lui *da* și lui *nu*, asupra tuturor chestiunilor, nu se crede îndreptățit a alege între soluțiunile contrarii, nu tăgăduște, nici n'afirmă; nu se crede sigur nici de îndoiala lui; știe abia că nu știe nimic și formulele lui sunt. «Știu eu?» «Poate!».

Montaigne în *Essais* a atins deadreptul chestiunile de educație în capitolul XXIV din Cartea I, intitulat: *Despre Pedantism*, și în cap. XXV din aceeași Carte: *Despre Instituția copiilor*; dar un mare număr de vederi pedagogice sunt risipite în celelalte părți ale cărții *Essais*, mai ales în următoarele ca-

pitole: *Despre iubirea părinților față de copii*; *Despre cărți*; *Arta d'a conferi*.

La rândul său, G. Compayré zice despre Montaigne: «Importanța ideilor sale pedagogice, or cât de incomplete ar fi, numai e discutabilă. Din ziua în care Guizot în *Annales de l'éducation* (1812) le-a consacrat un articol de critică elogioasă, toți istoricii de educație au fost de acord să salute în Montaigne pe unul din părinții pedagogiei.

Montaigne este un cap de școală în materie de educație».

Scopul educațiunii după el este: «d'a formă nu specialiști, ci oameni. Înainte d'a fi cinevâ avocat, medic, industriaș, profesor, matematic; înainte d'a ne cercui viața într'o profesiune specială, trebuie a cugetă să devenim oameni, adică inteligențe deschise, capabile d'a înțelege tot, inime simțitoare știind să iubească tot ce e vrednic d'a fi iubit; conștiințe drepte și caractere tari pe cari întâmplările vieții să nu le suprindă lipsite și dezarmate, oameni în fine cari să poată face orice și cărora să nu le placă a face decât lucruri bune. Ce trebuie să învețe copiii? Ceeace trebuie să facă când vor fi oameni».

D. Teleor.

Brânza de Brie

utorii cari vorbesc despre brânza de Brie, n'au în seamă de cele mai multe ori decât brânza de Brie fabricată în special în ținutul de Meaux și ale cărei imitațiuni, mai mult sau mai puțin izbutite, provin din districtele Marnei, Seine-et-Oise, Aisne, Allier, etc. În realitate însă, se fabrică în Brie trei soiuri de brânză de acelaș neam, deși se deosebesc ca gust, mărime și greutate.

Mai întâiu, brânza de Brie din Meaux, cea mai cunoscută: are diametrul de 40 cm., și grosimea dela 2—3 cm. și o greutate de 3 kgr.

Apoi brânza de Brie din Coulorniers este mult mai mică și cu un gust puțin cam deosebit; diametrul său n'are mai mult ca 15 cm., 3 cm. grosime și o greutate de aproape 1/2 kgr. E cam tot atât de prețuită ca și cea din Meaux.

În sfârșit, brânza fabricată în regiunea Melun și anume în cantonul Châtelet, are diametrul 25 cm., grosimea de 3 cm. și cântărirea în mijlociu 1,500 gr.

Nu numai mărimea deosebește pe aceasta din urmă de

celelalte feluri — de cea de Meaux și cea de Colouniers — ci mai ales consistența, gustul său mai simțit și marea-i ușurință de conservare.

Fabricarea acestei brânze nu se deosebete în principiu de a altora grase.

Totuși, de oarece nu s'a arătat în nici o publicitate, cred folositor să dau aici — după cât cunosc — o schiță, care va putea să slujească drept basă unui studiu viitor mai întins.

* * *

Brânza de Brie de Melun se fabrică mai cu seamă în cantoanele Châtelet, Melun Nord, Brie (circumscripția Melun).

Laptele se ia numai dela vacile normande, care dau între 6 și 7 litri de lapte pe zi, în mijlociu, pentru un an.

Ele sunt hrănite după timp cu fân verde (trifoiu proaspăt, coada șoricelului, bobușor, mazăre, porumb), cu fân din livezi artificiale, cu sfecele, cu tărâțe și cu turte.

Primăvara și vara, vacile se duc la câmp și prin țelinele verzi, dar ele stau în timpul anului cea mai mare parte din zi și noapte în staul.

Operațiunile succesive ale fabricării sunt:

- 1) Punerea chiagului sau închegarea.
- 2) Dresagiul;
- 3) Zvântarea;
- 4) Sărarea;
- 5) Uscarea;
- 6) Rafinarea.

Să vorbim în parte despre fiecare:

1) «Inchegarea». — Metoda cea mai răspândită stă în a pune chiagul în toate diminețile în amestecul de lapte muls în ajun cu cel muls dimineața.

Temperatura acestui amestec variază dela 20—25 grade, după anotimp.

Câteodată, prin căldurile cele mari, se pune chiagul dimineața și seara, după ce s'a scăzut temperatura fiecărui lapte muls la 24—25°.

Se întrebuințează chiagurile concentrate Fabre sau Hansen, o linguriță de cafea (6 cm. c.) pentru 100 litri lapte, mai pretutindeni se închiagă laptele în mase mari, dela 50—75 litri dintr'o dată.

După un ceas și jumătate închegarea s'a fă ut; totuși, numai după 2 ore și jumătate se zărește zvrul limpede,

dacă faci o găurică în laptele închegat, cu degetul sau cu cuțitul.

2) «Dresagiul». — Laptele închegat rămâne cu zerul până în dimineața următoare; când să-l pui în tipar, îl frământă cu mâna în toate sensurile, până când laptele închegat e făcut în bucăți, cât o nucă, bunăoară.

Atunci se umple tiparele cu ajutorul unui vas.

Tiparele au diametrul de 29 cm. și sunt înalte de 10 cm.; ele sunt din lemn alb dintr'o singură bucată; ele se pun pe un fel de masă, gratar de lemn, sau masă de papură, așezate și ele pe mese de răchită.

Dacă tiparul se umple i se pune de-asupra un tipar cu acelaș diametru, dar cu o înălțime numai de 5 cm și se umple până sus; sau mai bine se așează pe tiparul plin un al doilea tipar cu o înălțime de 10 cm., umplut numai pe jumătate.

3) «Zvântarea». — Tiparele sunt lăsate în lăptărie, timp de 24 ore spre zvântare; zerul se scurge prin jghiaburi adânci pe mese acoperite cu plumb și se duce într'o strachină așezată la exterior, de unde se poate lua și să dă la porci. După 24 ore, se procedează la scoaterea din tipare, răsturnând brânza pe o masă, se potrivește suprafața și se face sărarea.

4) «Sărarea». — In acest moment se sară pe de-asupra și împrejur, cu mijlocul unui amestec de sare uruită, uscată bine și cărbune de lemn; coloarea neagră a acestui amestec ne încredințează de împărțirea de-opotrivă a sărei, lucru care e foarte important pentru omogenitatea brânzei în timpul dospirei, cu atât mai mult, cărbunele amestecat cu sare dă un mai bun aspect, bătând în albastru cu prilejul punerii în vânzare a brânzei.

Ziua următoare se răstoarnă brânza pe o masă și se sarează partea care a fost dedesubt.

Toate aceste operațiuni se fac în lăptărie, care trebuie să fie un local sănătos, bine aerisit și apărat de muște prin porți duble și cu pânze metalice la ferestre; să se poată face lesne întuneric cu mijlocul unor obloane ușor de mânuit.

5) «Uscarea». — N'am putut să arăt aci teoria fabricării brânzei moi rafinate: dar e de nevoie să amintesc că laptele închegat după zvântare, rămâne cu un lichid încăr-

cat cu acid lactic împrăștiat și pe care mucegaiul care se va face la fața brânzei, are menirea de a distruge această aciditate, pentru a lăsa să se desvolte microbii și să coacă pasta.

Germeii acestei mucegăeli se găsesc pe zidurile brânzării.

După câte-va ore, după ce s'a adus brânza la locul unde trebuie să se usuce, încep să se arate niște umflături. Dar ele nu se pot vedeă cu ochiul decât după patru zile.

Se formează la suprafața brânzei un puf moale albăstriu. În timpul cât stă spre uscare, când temperatura trebuie să fie 14—16°, tiparele sunt răsturnate în fiecare zi, schimbând de fiecare dată fața; în acelaș timp tiparele sunt ridicate cu o treaptă.

După 8 zile, în general, praful albăstriu acoperă în întregime brânza; atunci e dusă la piață și vândută la neguțători cari o coc, o rafinează și o vând în comerț în detaliu.

6) «Rafinarea». — Brânza se păstrează în pivnițe sănătoase și uscate unde se rafinează; se răstoarnă des până când consistența și mirosul ei arată că este bună de pus în consumație.

Brânza nu tocmai bună se vinde după șase săptămâni, cea bună, după trei, patru și chiar șase luni.

Se poate conserva un an fără a se strică, ținând'o într'o atmosferă relativ uscată.

«Produs și preț». — În mijlociu trebuie 10 litri de lapte spre a face brânză în stare albăstrie, al cărei preț, variază dela 1 fr. 50 — 2 fr. 80, în mod excepțional 3 franci.

Prețul mijlociu al produselor de bună calitate e cam de 2 fr. 50, ceea ce face ca prețul unui litru de lapte să fie 21 bani, fără a pune la socoteală valoarea zerului.

Comercianții cari rafinează brânza o vând cu 2 fr. 80 până la 3,20 la Melun; dar ei exportă o mare parte și mai ales la Paris și în alte țări, până și în Egipt, cu prețuri, probabil mult mai ridicate.

La Paris această brânză se vinde la câți-va neguțători în detaliu, a câtor-va cartiere bogate cam cu 2 fr. 50 o jumătate kgr.

Îmbunătățirile ce se pot aduce acestei industrii constă mai ales în o mai mare curățenie și regularitate în între-

buintărea chiagului; această din urmă condiție ne poate da un lapte încheșat totdeauna uniform și prin urmare o dospire regulată; ar mai fi de dorit să se observe termometrul, acidimetrul și măsurile graduate pentru chiag, și să se observe mersul operației.

La lăptăria Periș de pe Domeniul Coroanei Cocioc, pe lângă celelalte brânzeturi să fabricează și brânza Brie.

Iată cum se fabrică:

Să ia laptele proaspăt dela vaci și i-se dă o temperatură de 30° Celsius, apoi i-se adaugă chiag în așa proporțiune în cât să dureze 3—4 ore până ce laptele să fie complet încheșat. Spre a obține aceasta, la lăptăria Periș să dă 7 - 8 cm³ chiag lichid al d-rului Blumental din Berlin la 100 litri lapte.

Când laptele este încheșat să scoate din vasul în care s'a pus, cu o lingură de tablă anume, în forme care au un diametru de 40 cm, și o înălțime totală de 15 cm., și sunt făcute din 2 bucăți, partea de jos 8¹/₂ cm, și a doua 6¹/₂ cm., înaltă, având găuri pentru scurgerea zerului în diametru de 2 mm. Formele sunt așezate pe niște rețele de bețe (tăvi), spre a se înlesni scurgerea zerului, cari la rândul lor stau pe capace de lemn și acestea pe mese. Camera în care stau formele are o temperatură de 16°—18° c.

După 12 ore laptele încheșat depus în forme (adecă brânza) trebuie să fie scurs dejă într'atât ca să putem lua forma de deasupra și să întoarcem brânza pe partea cealaltă.

După 12 ore întoarcem din nou brânza și-i dăm sare pe suprafață, lucru ce l facem după alte 12 ore pe partea cealaltă. De asemenea după alte 12 ore dăm sare pe părțile marginase.—După 3 sau 4 zile brânza trebuie să fie scursă complet și sărată.—De aci înainte începe perioada de fermentațiune.

Pentru această perioadă trebuie două camere sau pivnițe deosibite și anume una uscată cu mult aier și 11—12° c. temperatura și alta umedă cu o temperatură de 15—16° c.

În prima pivniță să pune brânza îndată după ce s'a scurs, adecă după a 4-a sau a 5-a zi dela fabricare și rămâne aci 3—4 zile cel mult, în care timp se întoarce de pe o parte pe alta la fiecare 12 sau 24 ore și se pune pe așternut uscat.

Veșterea Lăptăriei cu grajdurile pentru vaci dela Paris.
Domeniul Coroanei Cocioc (Ilfov).

În intervalul acesta brânza începe a formă pe supratață un mucigaiu alb foarte fin. Aceasta arată momentul când trebuie să se schimbe în a doua povniță cu o temperatură de 15 – 16° c, și foarte umedă (90 – 95 % umezeală). Îndată se observă o schimbare în culoarea mucigaiului care devine albastru și mai intens; iar după câteva zile acest mucigaiu devine roșu-gălbui. Până să ajungă la această stare îi trebuie 20—25 zile. Cu toate acestea el încă nu este de ajuns de făcut, adică ajuns la maturitate, decât între 30—40 zile.

Când «Brie» este gata (copt) și-l tăiem cu cuțitul, masa trebuie să fie compactă, de o culoare gălbuie deschisă, moale la apăsut cu degetul, fără să curgă dela sine.

De obicei însă «Brie» se pune în vânzare după 25 zile.

Bucata întregă rotundă să taie în 12 bucăți triunghiulare (sectoare), ▽ și se împachetează în hârtie metalică (ștaniol) și apoi în cutii de lemn sau carton.

Intr'o roată întregă intră 22—24 litri lapte, sau 2 litri de fiecare bucată triunghiulară, care cântăresc câte 280—300 grame.

V. S. Moga.

Vizita d-lui Ministru Sp. Haret în comuna Parachioi, jud. Constanța

În ziua de 24 Sept. a. c., comuna Parachioi din jud. Constanța a primit vizita d-lui Ministru Sp. Haret, însoțit de d-nii S. Vârnav, prefectul de Constanța, Săveanu prefect de Putna, S. Halița inspectorul gen. al învățământului primar, Paul Pașa revizorul de Constanța, I. Bănescu inginerul jud. Constanța și d-l Florescu suprefectul pl. Siliștra-Nouă.

Autoritatea comunală a ridicat mai multe arcure împodobite cu verdeață și drapele tricolore; asemenea d-nii învățători respectivi, împodobise localul școlii cu arcure, ramuri de verdeață și cu portretele M. S. L. Regele și Regina și a A. L. R. Principele și Principesa României.

Populațiunea comunei în dragostea de a primi și de a vedea pe înalții musafiri, au lăsat munca câmpului și îmbrăcați în haine de sărbătoare, s'au așezat pe la locurile pe unde aveă să treacă oaspeții.

La ora 12 și 10 p. m. călăreții cu steaguri tricolore să zăresc de după muchea dealului despre Oltina, și iau direcțiunea spre spital.

La ora 12,40 m. d-l Ministru sosește la noua construcție a bisericii, unde este întâmpinat de către elevii școlilor din Parachioi și Caranlăc, în frunte cu d-nii învățători și

mult popor. Aci i se oferă un buchet de flori de către o elevă din cl. III și i se ține o cuvântare de bună venire de către un elev al școlii din Parachioi.

Corul școlar întonează Imnul de primire și e condus printr'un rând de elevi, cari îi aruncă flori, până la biserică, unde se prezintă comitetul pentru construcția bisericii. D-l învățător I. Negrescu din Parachioi, ține o cuvântare de bună venire, arătând dragostea ce are populațiunea de a primi pe iubitul luminător al poporului Român.

Parohul comunei, printr'o cuvântare, arată însemnătatea bisericii. D-l Ministru prin cuvinte calde arată mulțămirea sa pentru lucrările făcute în scurt timp în județul Constanța, și aceasta datorită oamenilor de bine; mulțamește locuitorilor pentru munca, dărnicia și ascultarea ce o dau pentru înălțarea unor astfel de instituțiuni, cari fac fala Românilor.

Dela biserică a mers la școală, și în tot drumul s'a interesat de populațiunea acestei comuni, în ceia ce privește starea materială și culturală, dându-se lămuriri de către d-l I. Negrescu, institutorul diriginte, care e de 22 ani în comună.

La poarta școlii, a fost întâmpinat de d-nii primari din plasă cu drapelele comunelor și de melițieni; d-l Ministru pe fiecare a întrebat despre localitatea unde să află; în acest timp corul școlar condus de către d-na învățătoare Olimpia Negrescu, cântă imnul de primire. Până la ușa școlii a trecut prin rândurile de elevi, iar un elev din cl. IV, a recitat o frumoasă poezie.

E condus apoi în sala clasei I, unde eră expoziția lucrului manual al elevelor din Parachioi și elevilor din Caranlâc. D-l Ministru cercetează obiectele lucrute, făcând diferite întrebări d-nei învățătoare din Parachioi și d-lui învățător din Caranlâc, asupra modului cum să predă lucrul manual.

După dejunul luat la școală, își ia rămas bun, mulțămind în același timp de modul conducerii școlii, de prezența și atitudinea ce au locuitorii cât și de primirea călduroasă ce i s'a făcut. În curtea școlii îl primește iarăși un numeros popor care îl petrece.

Un țaran.

A P E L

Subsemnatul învățător din Comuna Beilic, plasa Silistra-Nouă județul Constanța, având la școală o bibliotecă mică și nu prea îndestulătoare, fac apel la caritatea publicului, și rog pe toți domnii librari, editori, autori și oricine are bună voință, de a dona bibliotecii Beilic, oricâte volume i-ar lăsa inima, pentru înălțarea moralului și cultura țaranului român.

Din buna voință a d-lui Director al Revistei «Albina», numele donatorilor vor fi publicate în revistă.

Z. Vasiliu
Beilic-Constanța.

DIN LITERATURA POPORANĂ

Foileană trei urzici
Amărâtu-i omu-atunci
Când își dă boii pe junci,
Ciubotele pe opinci
Și nevasta la voinici.

Are mama două fete,
Apă'n cofă nu se vede.
La lelița jucăușă
Stă gunoiul după ușă,
Pune boii la tânjală
Și dă gunoiul afară.

Foileană ș'un dudău
Marei drumul la Bacău,
Da-i mai mare dorul meu;
Dorui meu ș'al dumitale
Face-l-ar Dumnezeu floare,
O floare mirositoare
Ca s'o leg la cheutoare,
Ca s'o bată vânt de vară,
De vară, de primăvară.

Frunzuleană de-alunică,
Spune-mi, dragă rândunică
De ce codru îngălbenește,
Și voinicu 'mbătrânește?
— Codrul de zăpada grea
Voinicul de voie rea.

Dacă n'ai mai fi pe lume
Nu te-ai mai legă de mine,
Ca fasclea de harag,
Ca boala de om sărac.

Frunză verde popitnic
Când eram fecior mai mic
Aveam semne de voinic,
Dar acum mă făcui mare,
Ma'nvățat a 'mblă călare,

Cu doi harmăsari furați
Eu știu drumul la Galați.

Frunză verde alior
La umbra molifților
Unde-i iarba ca acul,
Și frunza ca pitacul,
Zvârlii sapa la dracul.

Mândra mea din Valea Rea
Imi căznește potera,
Mi-o căznește de trei zile
Ca să mă dee pe mine;
— Ține, mândro, nu mă da,
Ți-oi croi o maloteă
Verde, verde ca frunza
Cu florile cât palma.

Frunzuleană lemn de nuc,
Hupțuțu, că n'am ciubuc,
Nici la moară n'am suduc,
Nici acasă n'am lăsat,
Nici cu mine n'am luat
Nici parale, nici tutun,
Nici vin vechiu de cela bun.

Foileană mărăcine,
S'a dus puica dela mine.
Mia trimes puica scrisoare,
Săi trimet și eu o floare,
S'o trimet pe Sfântul Soare
Sfântul Soare
Arde tare,
S'o trimet pe sfânta Lună;
Sfânta Lună-i răcoroasă
Duce floarea mai frumoasă.

Pentr'un tăbăeț de fată
Stau flăcăii să se bată,
Stați flăcăi nu vă bateți
Că mai vine-un tăbăeț.

Culese din Comuna Băcea-Cândești (jud. Neamț).
de Alexandra A. Naum.

Informațiuni

Casa regală a început să împartă la săracii din Capitală, din ordinul M. S. Regelui, pentru sărbătorile Crăciunului, 1000 stâneni lemne și 15.000 lei.

D. Gr. I. Dianu, directorul general al închisorilor, a înaintat Ministerului de justiție, tablourile grațierilor, comutărilor și reducerilor de pedepse ce se vor face cu prilejul sărbătorilor.

Tablourile vor fi supuse zilele acestea aprobării M. S. Regelui. Sunt în total 100 propuneri de grațieri, comutări și reduceri de pedepse.

După proiectul de buget alcătuit de d-l ministru de finanțe, datoria publică va fi la 1 Aprilie 1905 de 1.359.927.235 lei, din care se vor amortiza în cursul anului 23.823.696 lei.

Suma prevăzută pentru plata anuităților este de 85.880.751 lei.

Spesele pentru plata anuităților sunt prevăzute cu 500.000 lei; pe exercițiul în curs erau de 800.000 lei.

După tabelele de amortizare, în 1958 vor fi amortizate toate împrumuturile actuale.

Ministerul de finanțe, față cu lipsa în care se află populațiunea rurală, a luat măsuri ca să nu se vândă nici o vită a sătenilor pentru împlinirea dărilor către Stat.

În acest sens, ministerul a dat o circulară administratorilor financiari din țară, prin care le pune în vedere să dea ordine perceptorilor fiscali în acest sens.

În cazuri când sătenii nu vor avea cu ce să împlinească dările, perceptorii le vor sechestra vitele ca garanție, însă fără a le vinde.

Ministerul de interne continuă cu cumpărăturile de cereale spre a fi distribuite la sătenii aflați în lipsă.

Ministerul a mai cumpărat 35 vagoane grâu care a fost distribuit la sătenii din județul Vlașca.

Ministerul domeniilor a decis să cumpere din Franța cu suma de 5.000 lei un frumos armăsar bolonez cu numele «Nikel», care va fi încredințat fermei model Studina pentru reproducțiune.

În Noemvrie 1904 s'au încasat din taxa de $\frac{1}{2}$ la sută și aceea de cheiagiu, lei 194.940, față cu 389.437 încasați în aceeași lună din 1903. Rezultă deci un minus la încasări de 194.497 lei.

Acest minus provine din cauza opririi exportului de porumb și a nutrețurilor pentru vite.

În Noemvrie 1904 s'au încasat din taxa pe spirt, lei 761.735, față cu 1.042.371 încasați în Noemvrie 1903.

Din taxa pe bere s'au încasat 67.842 lei față cu 73.917 lei încasați în aceeași lună din anul trecut.

Dela 24 — 30 Noemvrie 1904 au fost în toată țara următoarele cazuri de boli:

În comunele rurale. — Scarlatină, 563 bolnavi vechi, 150 noi, 133 vindecați, 30 morți. Pojar, 74 vechi, 145 noi, 84 vindecați, 6 morți. Difterie, 35 vechi, 36 noi, 29 vindecați, 6 morți. Febră tifoidă, 240 vechi, 115 noi, 76 vindecați, 14 morți. Disenterie, 37 vechi, 14 noi, 23 vindecați, 1 mort. Tuse convulsivă, 463 vechi, 118 noi, 94 vindecați, 6 morți.

Totalul bolnavilor în comunele rurale a fost de 1989.

Dintre aceștia 758 au fost îngrijiți în «infirmării» și anume: 451 de scarlatină, 101 de pojar, 26 de difterie, 171 de febră tifoidă, 3 de disenterie și 6 de tuse convulsivă. Numărul infirmăriilor în funcțiune 164.

În infirmării au mai fost îngrijite 5 lehuse și anume: 1 la Boldești (Prahova), 2 la Slătioara (Romanați), 1 la Dănești (Vaslui), 1 la Vasilați (Ilfov).

În băile populare s'au spălat: 9 persoane la Bujor, 60 la Foltești, 40 la Pechea (Covurlui), 20 la Nicorești (Tecuciu).

În comunele urbane. — Scarlatină, 84 bolnavi vechi, 28 noi. 18 vindecați, 3 morți. Pojar, 74 vechi, 48 noi. 59 vindecați. Difterie, 38 vechi, 33 noi, 30 vindecați, 2 morți. Febră tifoidă, 85 vechi, 16 noi, 28 vindecați, 2 morți. Dezenterie, 2 vechi, 2 noi, 1 vindecat, 1 mort. Tuse convulsivă, 41 vechi, 7 noi, 15 vindecați, 1 mort.

Totalul bolnavilor în comunele urbane 452. Totalul general al bolnavilor din întreaga țară 2.441.

* * *

Administrația casei școalelor a trimis la Berlin pe d-nii G. Ionescu, profesor la liceul Lazăr din București și Em. Florian, profesor la liceul din Ploești, spre a se perfecționa în studiul limbei germane timp de 6 luni.

D-l Ionescu își va face studiile observând modul de predare al limbilor moderne în școlile secundare din Germania, atât în liceele cu programa obicinuită cât și în cele zise reformingimnazium; d-sa va căuta a vedea până unde poate merge progresul elevilor în studiul limbilor moderne, pe baza noilor metode, și tot odată se va interesa de organizarea administrativă a liceelor germane.

De ce sunt Japonezii mici de statură?—După cum se știe, Japonezii sunt de-o statură foarte mică. Așa un om, care e de o înălțime de 1 metru și 60 de centimetri, acela e un adevărat uriaș. Ca să vindece boala aceasta națională, au strâns nu de mult un congres, la care au luat parte cei mai mari învățați ai Japoniei. Domnii aceștia apoi au găsit, că ce e cauza de omul japonez e așa mic. Anume Japonezul nu șeade ca noi pe scaune, ci stă cu picioarele încrucișate pe un fel de rogojină: acesta le e felul de a șeada. Aceasta are mai cu seamă la băeți de urmare, că sângele nu poate circula liber în toate părțile trupului și așa, mai cu seamă părțile inferioare ale trupului, picioarele, nu să pot dezvoltă deplin, nu țin pas cu dezvoltarea celorlalte părți ale corpului. Congresul a cerut guvernului ca barem din școli, să se scoată scaunele de trestie și rogojinile; prin aceasta ei cred să se înlătore pericolul.

DE LA SATE

Ziua de 28 Noemvrie a. c., s'a serbat la școala Gura-Hangului, Neamțu, cu o deosebită solemnitate, cu care prilej s'a sfințit și drapelul școalei. La ora 9 a. m., elevii și elevele școalei așezați în rând câte 2, având drapelul în frunte, au plecat în frunte cu dirigintele școalei spre locul serbării.

În urma drapelului eră o frumoasă panachidă și 2 colaci, deasupra cărora eră o frumoasă coroană de cetină de brad cu funde tricolore, făcută cu multă măiestrie, de către d-l Gh. Leonescu dirig. școalei. S'au făcut rugăciuni pentru cei morți în războiul

pentru neatárnare dela 1877—78, apoi s'a sfințit drapelul școalei.

D-l Leonescu a povestit întâmplările acelor zile răsboinice, cu atâta căldură în cât mulți din cei de față plângeau.

Parohul C. Gheorghiu, în a cărui mâni eră drapelul, sărutându-l, l'a încredințat dirigintelui, și dânsul elevilor școalei, rostindu-le cuvinte înălțătoare. Intorcându-se tot în ordine, au dus drapelul până la școală, intonându-se în timpul mersului cântece naționale.

Fiind ora 12, s'a dat drumul elevilor, spre a merge la mânăcare, iar la ora 2 p. m. a reinceput serbarea cu producțiuni școlare, care au ținut până la ora 4 p. m.

Asistent.

Bibliografii

Importanta lucrare a d-lui Sp. Popescu «Contribuțiune la munca pentru ridicarea poporului», (Scrisori către învățatori. Bucăți de citit la șezători și cercurile culturale. Uscături), se găsește de vânzare și la Administrația revistei noastre, cu prețul de lei 2. Oricine ne va trimite 2 lei o va avea franco la domiciliu

Asemenea se găsește la Administrația noastră și «Cântece de viteje», de G. Coșbuc, cu 60 bani exemplarul. și *Dăfii de Rădulescu-Codin* și St. St. Tușescu, cu prețul de 1 leu.

* * *

A apărut în editura librăriei C. Sfetea, Str. Lipscani 96 București, Capul lui Mihailu Viteazul de Ciru Oeconomu, prețul 0,60 de bani.

* * *

Monografia Comunei Priboeni-Muscel, după programul Ministerului de Interne, de *Rădulescu-Codin* învățator Com. Priboeni-Muscel: Pentru comande a se adresa autorului.

* * *

Cum povestesc istoricii desore marii străbuni. De Vasile Mihăilescu, profesor la liceul din Craiova. Prețul 0,60 de bani.

O recomandăm cititorilor noștri.

Poșta Administrației

Milan Predescu, Poiana de jos. Dâmbovița.—V'am achitat pe anul curent al VIII cu chit: 15.018.

Rădulescu-Codin. Priboeni-Muscel.—Cele trimise se vor publica. Listă de subscripție nu putem deschide, de oare ce n'avem personal suficient.

Nic. Potlogeanu învăț. Beuca-Teleorman.—Până la 31 Decemvrie a. c sunteți achitat cu chit. 12.602; dacă doriți a fi achitat până la 30 Sept 1905, finele anului al VIII-lea, trimeteți lei 3,75.

Contra mătreței.—O facem să peară dacă ne frecăm în toate zilelecapul cu o lingură din următoarele, topite în apă: apă destilată de trandafiri 250 gr., licoare Van Swietan 100 gr., hidrat de cloral 25 gr.. Se mai folosește fertură de lipan, de tărățe și de capete de mac.

Toți acei cari ne cer programe, regulamente sau îndrumări, sunt rugați a ne trimite costul lor, de oarece nu expediem nimănui nici cu ramburs nici pe credit.

Prețurile sunt cele următoare:

Programa analitică pentru școlile urbane	lei	1,20
” ” ” ” rurale	”	1,20
” ” ” ” normale	”	2,20
de învățatori și învățătoare	”	2,20
Indrumări pentru institutori și învățatori, privitoare la modificările aduse programei	”	0,50
Regulamentul pentru aplicarea legii asupra învățământului primar și normal primar	”	0,60
Idem pentru administrația interioară a școlilor normale de învățatori și învățătoare.	”	1,20
Idem idem școlilor primare urbane	”	0,60
Idem idem ” ” rurale	”	0,60

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde estin*.

Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, luate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
” ” ” Nasturi	”	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
” Lack cu Elastic sau Șireturi	”	12.95, 13.95, 14.95.
” ” ” Nasturi	”	13.95, 14.95, 15.95.
” Chevreau cu Elastic	”	12.95, 13.95, 14.95.
” ” ” Nasturi	”	13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95, 12.95, 13.95.
” ” ” Botoși	”	11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
” ” Colori ” ”	”	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
” Gems cu Nasturi și Șireturi	”	7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chevreau albi decoltați	”	5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	”	6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	”	5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloase de estine		
In tot deauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei	2.50.
” Bărbați	”	2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesioanele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinel

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.